

Konfirmandrejse

11. – 17. februar
Pilotprojekt

En pilgrimsrejse i Jesu fodspor

Dagsprogram

(forbehold for ændringer)

11. februar 2017

Mødetid kl. 23.30 Holstebro kirke.

Bussen kører kl. 23.55.

Husk en god madpakke til turen.

Pas fremvises ved indgang i bussen.

12. februar

Afgang fra Kastrup med fly kl. 6.55 (Fly nr. DY 3790) Norwegian

Ankomst: Ben Gurion lufthavn, Israel kl. 12.15. Bagageudlevering. Bus til Betlehem.

Ankomst Betlehem. Adr. på Hotel: Santa Maria, Dr. Jeminar Street, Bethlehem

Indkvartering, evt. gåtur i Betlehem.

Aftensmad.

Vi går tidligt i seng.

13. februar

Fødselskirken i Betlehem og hyrdernes mark

Betlehem er Jesu fødeby og kong Davids hjemby. Fødselsgrotten med stjernen i gulvet markerer stedet hvor Jesu fødsel foregik. Fødselskirken er bygget i 500-tallet af den romerske kejser Justinian. Han nedrev en tidligere kirke, som kejser Konstantins mor Helena indviede i 339 e. Kr.

Bus til Jerusalem

Vi starter på Oliebjerget
Fadervor Kirken

Jerusalem er kong Davids regeringsby. Fra oliebjergget red Jesus ind som kongen på et æsel palmesøndag. Oliebjerget har sit navn fra de mange oliventræer, der voksede her tidligere. Fra oliebjergget sender Jesus to af sine disciple ind i Jerusalem for at forberede den sidste nadver.

Tårekirken

På vejen ned over Oliebjerget ligger en tåreformet kirke, hvor Jesus græd over Jerusalem. Herfra ses "den gyldne moske" bygget over stedet hvor Abraham skulle ofre sin søn Isak. I samme retning ses Gravkirken, hvor Jesus blev lagt i graven, Langfredag, og opstod på Påskemorgen. Desuden ses den gamle bymur, hvor Den Gyldne Port er muret til – den port der er beregnet for Messias' indtog i Jerusalem.

Getsemane Have Alle Nationers Kirke

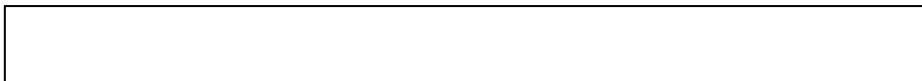

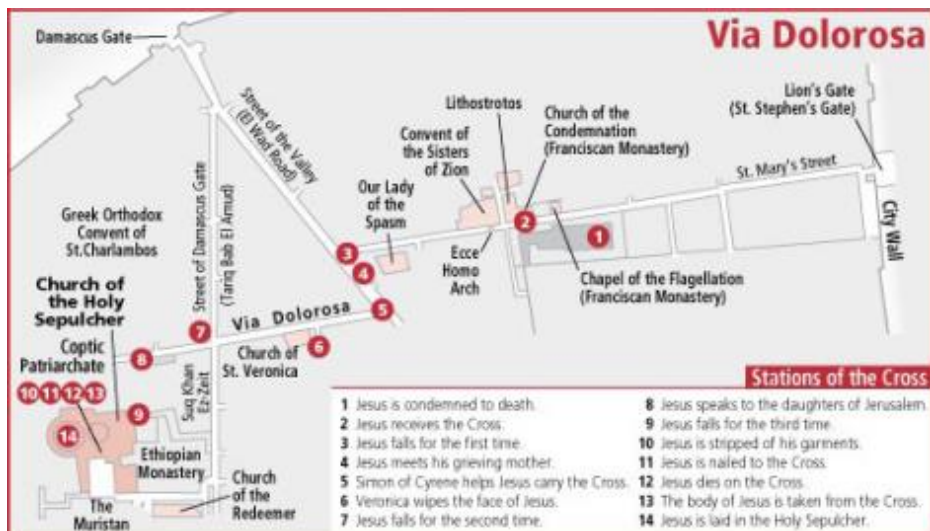
Getsemane Have ligger ved siden af Alle Nationers Kirke. Efter den sidste nadver Skærtorsdag gik Jesus ned over Kedrondalen til Getsemane have sammen med sine disciple. Alle Nationers Kirke er bygget over Jesu bønsekamp i Getsemane. Kirken er fra 1924. Når man forlader kirken ser man direkte ud over Kedrondalen på Den Gyldne Port.

Vi går ind i den gamle by via Løveproten/Stefansporten som ses på billedet

Via Dolorosa – "Smertens vej"

Gravkirken - gravlæggelse og opstandelse

Frokost

Tid i basaren i den Gamle bydel – "Grædemuren"

Tilbage til Betlehem.

Aftensmad.

Aftensamling

Sove

14. februar

Al bagage med ud i bussen (vi skifter hotel).

Afgang til Det døde hav, Massada, badestrand (husk badetøj og håndklæde).

Herefter dåbsstedet ved Jeriko

Vi kører fra dåbsstedet til hotellet i Nazareth.

Nazareth Hotel: St. Gabriel Hotel, Rouse Al Jabal Street 50, Nazareth

Indkvartering

Aftensmad

Aftensamling (EL) eller evt. byvandring.

Sove

15. februar

Bebudelseskirken

Nazareth Village – levendegørelse

Frokost – mad som på Jesu tid

Bus til v/ Genesareth sø

Sejltur på søen

Kapernaum hvor Jesus boede som voksen, helbredelsen af Peters Svigermor og lam mand.

Kulildskirken – Nadver

Saligprisningernes Kirke

Retur til Nazareth.

Aftensmad og aftensamling

Sove

16. februar (EL)

Afrejse fra Hotel. Al bagage medbringes.

Om muligt – besøg på Karmels Bjerg

Stop ved supermarked – proviantering til hjemrejsen.

Udlevering af pas, når vi forlader bussen

Flyafgang DY 3791 Norwegian. kl. 20.05 (Mødetid 3 t før)

Ankomst til Kastrup kl. 23.45. Bagageudlevering.

Hjemrejse med bus. Uden for Terminal 3 til højre.

17. februar (EL)

Forventet ankomst til Holstebro kl. 4.30 (om morgenen)

NB: Flytider er lokale tider.

Bibeltekster:

A) Luk 2,1-21 Jesu fødsel

v1 Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. **v2** Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. **v3** Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by.

v4 Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, **v5** for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. **v6** Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; **v7** og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget.

v8 I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. **v9** Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om

dem, og de blev grebet af stor frygt. **v10** Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: **v11** I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. **v12** Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« **v13** Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærske, som lovpriste Gud og sang:

v14 Ære være Gud i det højeste og på jorden!

Fred til mennesker med Guds velbehag!

v15 Og da englenerne havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: »Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.« **v16** De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben. **v17** Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn, **v18** og alle, der hørte det, undrede sig over, hvad hyrderne fortalte dem; **v19** men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem. **v20** Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem.

v21 Da otte dage var gået, og han skulle omskæres, fik han navnet Jesus, som han var blevet kaldt af englen, før han blev undfanget i moders liv.

B) Luk 19,28-44 Indtoget i Jerusalem

v28 Efter at have sagt det gik han videre på sin vej op mod Jerusalem. **v29** Da han nærmede sig Betfage og Betania ved det bjerg, som hedder Oliebjerget, sendte han to af disciplenerne af sted **v30** og sagde: »Gå ind i landsbyen heroverfor; når I kommer ind i den, vil I finde et føl, som står bundet, og som ingen nogen sinde har siddet på. Løs det, og kom med det. **v31** Og hvis nogen spørger jer, hvorfor I løser det, skal I svare: Herren har brug for det.« **v32** De to disciple gik, og de fandt det, sådan som han havde sagt dem. **v33** Mens de var ved at løse føllet, spurgte dets ejere dem: »Hvorfor løser I føllet?« **v34** De svarede: »Herren har brug for det.« **v35** De kom så hen til Jesus med føllet og lagde deres kapper på det og lod Jesus sætte sig op. **v36** Og hvor han kom ridende, bredte folk deres kapper ud på vejen. **v37** Da han allerede nærmede sig vejen ned ad Oliebjerget, begyndte hele discipelskaren glad at prise Gud med høj røst for alle de mægtige gerninger, de havde set. **v38** De råbte:

Velsignet være han, som kommer, kongen, i Herrens navn!

Fred i himlen

og ære i det højeste!

v39 Nogle farisæere i skaren sagde da til ham: »Mester, sæt dine disciple i rette!«

v40 Men han svarede: »Jeg siger jer: Hvis de tier, vil stenene råbe.«

C) Luk 19, 41-44 Jesus græder over Jerusalem

v41 Da han kom nærmere og så byen, græd han over den **v42** og sagde: »Vidste blot også du på denne dag, hvad der tjener til din fred. Men nu er det skjult for dine øjne.

v43 For der skal komme dage over dig, da dine fjender skal kaste en vold op omkring

dig, belejre dig og trænge ind på dig fra alle sider. v44 De skal jævne dig med jorden og dine børn sammen med dig, og de skal ikke lade sten på sten tilbage i dig, fordi du ikke kendte din besøgstid.«

D) Luk 22, 39-71

Jesus i Getsemane

v39 Så brød han op og gik, som han plejede, ud til Oliebjerget, og disciplene fulgte med. v40 Da han kom derud, sagde han til dem: »Bed om ikke at falde i fristelse!« v41 Og han fjernede sig et stenkast fra dem, faldt på knæ og bad: v42 »Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig. Dog, ske ikke min vilje, men din.« v43 Da viste en engel fra himlen sig for ham og styrkede ham. v44 I sin angst bad han endnu mere indtrængende, og hans sved blev som bloddråber, der faldt på jorden. v45 Da han havde rejst sig fra bønnen og var kommet tilbage til disciplene, fandt han dem sovende, overvældede af sorg, v46 og han sagde til dem: »Hvorfor sover I? Rejs jer, og bed om ikke at falde i fristelse.«

Tilfangetagelsen

v47 Endnu mens han talte, kom der en skare; og han, som hed Judas, en af de tolv, gik foran, og han gik helt hen til Jesus for at kysse ham. v48 Jesus sagde til ham: »Judas, forråder du Menneskesønnen med et kys?« v49 De, som var sammen med Jesus, så, hvad der ville ske, og spurgte: »Herre, skal vi gribe til sværd?« v50 En af dem slog efter ypperstepræstens tjener og huggede højre øre af ham. v51 Jesus sagde: »Lad det være nok!« Og han rørte ved mandens øre og helbredte ham. v52 Så tog Jesus til orde og sagde til ypperstepræsterne og anførerne for tempelvagten og de ældste, som var kommet ud mod ham: »I er rykket ud med sværd og knipler, som om jeg var en røver. v53 Dag efter dag har jeg været sammen med jer på tempelpladsen, uden at I løftede en hånd imod mig; men dette er jeres time, og mørket har magten.«

Peters fornægtelse

v54 De anholdt ham og førte ham bort, hen til ypperstepræstens hus; men Peter fulgte efter på afstand. v55 Midt i gården havde de tændt et bål og slået sig ned om det, og Peter satte sig blandt dem. v56 En tjenestepige så ham sidde ved ilden, kiggede nøje på ham og sagde: »Han dér var også sammen med ham.« v57 Men han nægtede det og sagde: »Jeg kender ham ikke, kvinde!« v58 Lidt efter var der en anden, som så ham og sagde: »Du er også en af dem.« Men Peter svarede: »Vel er jeg ej, menneske!« v59 En times tid senere var der en til, som forsikrede: »Jo, sandelig var han også sammen med ham; han er jo også fra Galilæa.« v60 Men Peter sagde: »Menneske, jeg ved ikke, hvad du taler om!« I det samme han sagde det, galede hanen. v61 Herren vendte sig om og så på Peter, og Peter huskede det ord, Herren havde sagt til ham: »Før hanen galer i nat, vil du fornægte mig tre gange.« v62 Og han gik udenfor og græd bitterligt.

Jesus for Rådet

v63 De mænd, som bevogtede Jesus, hånedede ham og slog ham, v64 og de dækkede hans ansigt til og sagde: »Profetér! Hvem var det, der slog dig?« v65 Og de sagde også mange andre spottende ord til ham.
v66 Da det blev dag, samledes folkets ældste med ypperstepræster og skriftkloge. De førte ham ind til Rådet v67 og sagde: »Er du Kristus, så sig os det!« Han svarede: »Hvis jeg siger jer det, vil I ikke tro det, v68 og hvis jeg spørger jer, vil I ikke svare. v69 Men herefter skal Menneskesønnen sidde ved Gud den Almægtiges højre hånd.« v70 Så sagde de alle sammen: »Du er altså Guds søn?« Han svarede dem: »I siger selv, at jeg er det.« v71 Da sagde de: »Hvad skal vi nu med vidneudsagn? Vi har selv hørt det af hans egen mund.«

E) Luk 23,26-46

Korsfæstelsen

v26 Da de førte Jesus ud, greb de fat i en mand, som kom ude fra marken, og han hed Simon og var fra Kyrene; ham lagde de korset på, for at han skulle bære det bag efter Jesus. v27 En stor folkemængde fulgte ham, deriblandt også kvinder, som jamrede og græd over ham. v28 Jesus vendte sig om mod dem og sagde: »Jerusalems døtre, græd ikke over mig, men græd over jer selv og jeres børn! v29 For der kommer dage, da man vil sige: Salige er de, som ikke kunne få børn, de moderliv, som ikke fødte, og de bryster, som ikke gav die. v30 Da skal man sige til bjergene: Fald ned over os! og til højene: Skjul os! v31 For gør man sådan med det grønne træ, hvad vil der så ikke ske med det visne?«
v32 Også to andre, to forbrydere, førtes med ud for at blive henrettet sammen med ham. v33 Og da de kom til det sted, som kaldes Hovedskallen, korsfæstede de ham og forbryderne dér, den ene på hans højre og den anden på hans venstre side. v34 Men Jesus sagde: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.« Så delte de hans klæder ved at kaste lod om dem. v35 Og folket stod og så på. Også rådsherrerne gjorde nar af ham og sagde: »Andre har han frelst, lad ham nu frelse sig selv, hvis han er Guds salvede, den udvalgte.« v36 Også soldaterne kom hen og hånedede ham; de rakte ham eddike v37 og sagde: »Hvis du er jødernes konge, så frels dig selv.« v38 Der var nemlig sat en indskrift over ham: »Han er jødernes konge«.

De to røvere på korset

v39 Den ene af de forbrydere, som hang dér, spottede ham og sagde: »Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!« v40 Men den anden satte ham i rette og sagde: »Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom? v41 Og vi har fået den med rette; vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort.« v42 Og han sagde: »Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige.« v43 Og Jesus sagde til ham: »Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis.«

Jesu død

v44 Og det var nu omkring den sytende time, og der faldt mørke over hele jorden indtil den niende time, v45 fordi solen formørkedes; og forhænget i templet flængedes

midt igennem. v46 Og Jesus råbte med høj røst: »Fader, i dine hænder betror jeg min ånd.« Da han havde sagt det, udåndede han.

v47 Da officeren så, hvad der skete, priste han Gud og sagde: »Den mand var virkelig retfærdig.« v48 Da alle de skarer, som var strømmet sammen til dette skue, så, hvad der skete, slog de sig for brystet og vendte hjem. v49 Alle de, som kendte ham, også de kvinder, som var fulgt med ham fra Galilæa, stod og så alt dette på afstand.

F) Luk 23,50-56

Gravlæggelsen

v50 Og se, der var en mand ved navn Josef, medlem af Rådet og en god og retfærdig mand, v51 som ikke havde samtykket i det, de andre havde besluttet og gjort; han var fra Arimatæa, en jødisk by, og han ventede Guds rige. v52 Han gik til Pilatus og bad om at få Jesu legeme. v53 Så tog han det ned, svøbte det i et lagen og lagde ham i en klippegrav, hvor der endnu ikke havde ligget nogen. v54 Det var forberedelsesdagen, lige før sabbatten begyndte. v55 De kvinder, som var kommet fra Galilæa sammen med Jesus, fulgte efter og så graven, og hvordan hans legeme blev lagt dér. v56 Og da de var vendt tilbage, tilberedte de vellugtende salver og olier; men sabbatten over holdt de sig i ro efter lovens bud.

G) Luk 24, 1-12

Jesu opstandelse

v1 Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kom kvinderne til graven med de vellugtende salver, som de havde tilberedt. v2 De fandt stenen væltet bort fra graven, v3 og de gik derind, men fandt ikke Herren Jesu legeme. v4 Mens de stod og ikke vidste, hvad de skulle tro, var der med ét foran dem to mænd i lysende klæder. v5 Kvinderne blev forfærdede og bøjede sig med ansigtet mod jorden, men mændene sagde til dem: »Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde? v6 Han er ikke her, han er opstået. Husk, hvordan han talte til jer, mens han endnu var i Galilæa, v7 og sagde, at Menneskesønnen skulle overgives i syndige menneskers hænder og korsfæstes og opstå på den tredje dag.« v8 Så huskede de hans ord. v9 Og de vendte tilbage fra graven og fortalte alt dette til de elleve og alle de andre. v10 Det var Maria Magdalene og Johanna og Maria, Jakobs mor, og de andre kvinder, som var sammen med dem. De sagde dette til apostlene, v11 men det lød for dem som løs snak, og de troede ikke kvinderne. v12 Dog rejste Peter sig og løb ud til graven, og da han bøjede sig ind, så han linnedklædet og ikke andet. Han gik så hjem, forundret over, hvad der var sket.

H) Matt 3,13-17 – 4,1-11

Jesu dåb

v13 Da kommer Jesus fra Galilæa til Johannes ved Jordan for at blive døbt af ham.
v14 Men Johannes ville hindre ham i det og sagde: »Jeg trænger til at blive døbt af dig, og du kommer til mig?« v15 Men Jesus svarede ham: »Lad det nu ske! For således bør vi opfylde al retfærdighed.« Så fjøede han ham. v16 Men da Jesus var døbt, steg han straks op fra vandet, og se, himlene åbnede sig over ham, og han så Guds ånd dale ned ligesom en due og komme over sig; v17 og der lød en røst fra himlene: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag!«

Jesu fristelse i ørkenen

v1 Så blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen for at fristes af Djævelen. v2 Og da han havde fastet i fyrre dage og fyrre nætter, led han til sidst sult. v3 Og fristeren kom og sagde til ham: »Hvis du er Guds søn, så sig, at stenene her skal blive til brød.«

v4 Men han svarede: »Der står skrevet: »Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund.« « v5 Da tog Djævelen ham med til den hellige by, stillede ham på templets tinde v6 og sagde til ham: »Hvis du er Guds søn, så styrt dig ned. For der står skrevet:

Han vil give sine engle befaling,
og de skal bære dig på hænder,
så du ikke støder din fod på nogen sten.«

v7 Jesus sagde til ham: »Der står også skrevet: »Du må ikke udæske Herren din Gud.« « v8 Igen tog Djævelen ham med sig, denne gang til et meget højt bjerg, og viste ham alle verdens riger og deres herlighed v9 og sagde til ham: »Alt dette vil jeg give dig, hvis du vil kaste dig ned og tilbede mig.« v10 Da svarede Jesus ham: »Vig bort, Satan! For der står skrevet: »Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.« « v11 Da forlod Djævelen ham, og se, der kom engle og sørgede for ham.

I) Luk 1,26-38

Bebudelsen af Jesu fødsel

v26 Da Elisabeth var i sjette måned, blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, der hedder Nazaret, v27 til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria. v28 Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: »Herren er med dig, du benådede!« v29 Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. v30 Da sagde englen til hende: »Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. v31 Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. v32 Han skal blive stor og kaldes den Højestes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; v33 han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige.« v34 Maria sagde til englen: »Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand.« v35 Englen svarede hende: »Helligånden skal komme over dig, og den Højestes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn. v36 Også din slægtning Elisabeth har undfanget en søn, nu i sin alderdom. Hun, om hvem man siger, at hun

er ufrugtbar, er i sjette måned; v37 thi intet er umuligt for Gud.« v38 Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« Så forlod englen hende.

J) Luk 4, 16-31

Jesus i Nazarets synagoge

v16 Han kom også til Nazaret, hvor han var vokset op. På sabbatten gik han efter sædvane ind i synagogen, og han rejste sig for at læse op. v17 Man rakte ham profeten Esajas' bog, og han åbnede den og fandt det sted, hvor der står skrevet:

v18 Herrens ånd er over mig,
fordi han har salvet mig.

Han har sendt mig
for at bringe godt budskab til fattige,
for at udråbe frigivelse for fanger
og syn til blinde,
for at sætte undertrykte i frihed,

v19 for at udråbe et nådeår fra Herren.

v20 Så lukkede han bogen, gav den til tjeneren og satte sig, og alle i synagogen rettede spændt øjnene mod ham. v21 Da begyndte han at tale til dem og sagde: »I dag er det skriftord, som lød i jeres ører, gået i opfyldelse.« v22 Alle gav de ham deres bifald og undrede sig over de nådefulde ord, som udgik af hans mund, og de spurgte: »Er det ikke Josefs søn?« v23 Han svarede dem: »I vil sikkert bruge denne talemåde mod mig: Læge, læg dig selv! og sige: Vi har hørt om alt det, der er sket i Kapernaum; gør det samme her i din hjemby!« v24 Men han sagde: »Sandelig siger jeg jer: Ingen profet er anerkendt i sin hjemby. v25 Og jeg siger jer, som sandt er: Der var mange enker i Israel på Elias' tid, dengang himlen var lukket i tre år og seks måneder, så der blev stor hungersnød i hele landet; v26 og Elias blev ikke sendt til nogen af dem, men til en enke i Sarepta i Sidons land. v27 Og der var mange spedalske i Israel på profeten Elisas tid; og ingen af dem blev rensset, men det blev syrerer Na'aman.«

v28 Alle i synagogen blev ude af sig selv af raseri, da de hørte det; v29 de sprang op, jog ham ud af byen og drev ham hen til kanten af det bjerg, deres by var bygget på, for at styrte ham ned. v30 Men han banede sig vej imellem dem og gik.

v31 Jesus kom så ned til Kapernaum, en by i Galilæa.

K) Luk 5, 1-11

Peters fiskefangst

v1 Engang da Jesus stod ved Genesaret Sø, og folkeskaren trængtes om ham for at høre Guds ord, v2 fik han øje på to både, der lå ved søen. Fiskerne var gået fra dem og var ved at skylle garnene. v3 Så gik han op i en af bådene, den der tilhørte Simon, og bad ham lægge lidt fra land. Så satte han sig og underviste skarerne fra båden.

v4 Da han holdt op med at tale, sagde han til Simon: »Læg ud på dybet, og kast jeres garn ud til fangst!« v5 Men Simon svarede: »Mester, vi har slidt hele natten og ingenting fået; men på dit ord vil jeg kaste garnene ud.« v6 Det gjorde de, og de fangede en stor mængde fisk, så deres garn var ved at sprænges. v7 De gjorde tegn til deres kammerater i den anden båd, at de skulle komme dem til hjælp, og de kom og fyldte begge både, så de var lige ved at synke. v8 Da Simon Peter så det, faldt han ned for Jesu knæ og sagde: »Gå bort fra mig, Herre, for jeg er en syndig mand.« v9 For han og alle de, som var med ham, var grebet af rædsel på grund af den fangst, de havde fået v10 – ligeså Jakob og Johannes, Zebedæus' sønner, som fiskede sammen med Simon. Men Jesus sagde til Simon: »Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker.« v11 Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte ham.

L) Luk 8,22-25

Stormen på søen

v22 En dag gik Jesus om bord i en båd sammen med sine disciple, og han sagde til dem: »Lad os tage over til den anden bred af søen.« De lagde så fra land. v23 Mens de sejlede, faldt han i søvn. En hvirvelstorm fór ned over søen, og de tog vand ind og var i fare. v24 De gik da hen og vækkede ham og sagde: »Mester, Mester! Vi går under!« Han rejste sig og truede ad stormen og bølgerne; de lagde sig, og det blev blikstille. v25 Men han sagde til dem: »Hvor er jeres tro?« Forfærdede og forundrede sagde de til hinanden: »Hvem er dog han, siden han kan befale over både storm og sø, og de adlyder ham?«

M) Markus 1,21-34

Helbredelsen af manden med den urene ånd

v21 Så kom de til Kapernaum. Da det blev sabbat, gik han straks ind i synagogen og underviste. v22 Og de blev slået af forundring over hans lære; for han lærte dem som en, der har myndighed, og ikke som de skriftkloge.

v23 Netop da var der i deres synagoge en mand med en uren ånd, og han skreg: v24 »Hvad har vi med dig at gøre, Jesus fra Nazaret! Er du kommet for at ødelægge os? Jeg ved, hvem du er: Guds hellige!« v25 Men Jesus truede ad ånden og sagde: »Ti stille, og far ud af ham!« v26 Den urene ånd rev og sled i ham, gav et højt skrig fra sig og fór ud af ham. v27 De blev alle sammen så forfærdede, at de sagde i munden på hinanden: »Hvad er dette? En ny lære med myndighed! Selv de urene ånder befaler han over, og de adlyder ham!« v28 Og rygtet om ham kom straks ud overalt i hele Galilæa.

Helbredelsen af Simons svigermor og andre syge

v29 Og straks de var kommet ud af synagogen, kom de ind i Simons og Andreas' hus sammen med Jakob og Johannes. v30 Simons svigermor lå med feber, og de fortalte

straks Jesus om hende. v31 Så gik han hen og tog hendes hånd og rejste hende op, og feberen forlod hende, og hun sørgede for dem.

v32 Da det blev aften, og solen var gået ned, kom folk hen til ham bærende på alle de syge og besatte; v33 og hele byen var stimlet sammen ved døren. v34 Han helbredte mange, der led af forskellige sygdomme, og uddrev mange dæmoner; men han tillod ikke dæmonerne at sige noget, for de vidste, hvem han var.

N) Joh 21, 9-19

Jesus og Simon Peter

v9 Da de kom i land, så de et bål af trækul, og på det lå der fisk og noget brød.

v10 Jesus sagde til dem: »Kom med nogle af de fisk, I lige har fanget.« v11 Simon Peter gik op i båden og trak nettet på land, det var fyldt med store fisk, 153 i alt; men skønt der var så mange, revnede nettet ikke. v12 Jesus sagde til dem: »Kom og spis!« Ingen af disciplene turde spørge ham: »Hvem er du?« For de vidste, at det var Herren. v13 Jesus går hen og tager brødet og giver dem det, og ligeledes fisken. v14 Det var nu tredje gang, Jesus åbenbarede sig for disciplene, efter at han var opstået fra de døde.

v15 Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine lam!« v16 Igen, for anden gang, sagde han til ham: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vær hyrde for mine får!« v17 Jesus sagde til ham for tredje gang: »Simon, Johannes' søn, har du mig kær?« Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: »Har du mig kær?« og han svarede ham: »Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine får! v18 Sandelig, sandelig siger jeg dig: Da du var ung, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du ville; men når du bliver gammel, skal du strække dine arme ud, og en anden skal binde op om dig og føre dig hen, hvor du ikke vil.« v19 Med de ord betegnede han den død, Peter skulle herliggøre Gud med. Og da han havde sagt det, sagde han til ham: »Følg mig!«

O) Matt 5,2-12

Saligprisningerne

v2 Og han tog til orde og lærte dem:

v3 »Salige er de fattige i ånden,
for Himmeriget er deres.

v4 Salige er de, som sørger,
for de skal trøstes.

v5 Salige er de sagtmodige,

for de skal arve jorden.

v6 Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden,
for de skal mættes.

v7 Salige er de barmhjertige,
for de skal møde barmhjertighed.

v8 Salige er de rene af hjertet,
for de skal se Gud.

v9 Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn.

v10 Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed,
for Himmeriget er deres.

v11 Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt
muligt ondt på. v12 Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har
man også forfulgt profeterne før jer.

Salmer/sange

1

Må din vej gå dig i møde,
og må vinden være dig en ven,
og må solen varme blidt din kind,
og må regnen vande mildt din jord,
indtil vi ses igen,
må Gud holde, holde dig - i sin hånd.

2

Syng lovsang, hele jorden,
syng lovsang for vor Gud.
Syng lovsang, hele jorden,
syng lovsang for vor Gud.

3

Du kom til vor runde jord,
barn, på bare fødder,
midt i engles julekor,
med Himlens frakkeskøder.
Du var dreng i Nazareth,
stod i tømrerlære,
skar dit navn i stort og småt,
Jesus, du min Herre!

Du sprang kådt i dåben ud,
ingen ku' dig kue,
Helligånden fløj fra Gud,
Johannes så en due.
Var der ondskab, folk som led,
djævelsk atmosfære,
du gav al din kærlighed,
Jesus, du min Herre.

Dagligt håb du tømred os,
vildt fra korsets planker,
døde for at være hos
din Far, med vore tanker.
Røveren fra Golgata
loved du at bære
med til Paradis den dag,
Jesus, du min Herre!

Påskemorgen stod du op,
du kan ikke bindes,
gravens sten er ikke nok,
og døden overvindes.
Hver gang at jeg syns jeg ku'
helt la' vær' at være,
står du her med livets nu,
Jesus, du min Herre!

4

Kom, alle kristne,
lad os sammen ile
til barnet i krybben i Betlehem.
Frem vil vi træde
for Guds Søn med glæde.
Kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede
i Betlehem!

Syng, englehære,
giver Herren ære,

at han lod sig føde i Betlehem.
Lys er oprunden,
fred på jord er kommen.
Kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede
i Betlehem!

Lov, pris og ære
skal for evigt være
vor hyldest til barnet i Betlehem.
Evigt Gud Fader
Himlens dør oplader.
Kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede
i Betlehem!

5

I østen stiger solen op:
Den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

Den kommer fra den favre kyst,
hvor Paradiset lå;
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

Den hilser os endnu så smukt
fra Edens morgenrød,
hvor træet stod med evig frugt,
hvor livets væld udflød.

Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Betlehem,
som østens vise fandt.

Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,

et glimt fra Paradisets kyst,
hvor livets abild gror.

Og alle stjerner neje sig,
hvor østens sol går frem:
den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Betlehem.

Du soles sol fra Betlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit Paradis!

6

Se, hvilket menneske,
se, hvilket sind.
Se, hvor han glad lukker
udskuddet ind.
Brød til de sultende
deler han ud.
Sådan er Skaberen.
Sådan er Gud!

Se, hvilken kreativ
kærlighedsmagt.
Hør de fantastiske
ting, han har sagt.
Fest for de fattige!
lyder hans bud.
Sådan er Skaberen.
Sådan er Gud!

Se, hvor han helbreder
hjerte og krop.
Se, hvor han slider og
slæber sig op.
Se, hvor hans kraft driver
kræmmerne ud.
Sådan er Skaberen.
Sådan er Gud!

Se, hvor han kæmper for
frihed og fred.
Se, hvor han fængsles og
dræbes derved.
Se, hvor han følger sin
kærligheds bud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

Se, hvor han gør sig til
brød og til vin.
Mærk, hvor han nu gør din
byrde til sin.
Mod til de modløse
deler han ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

Se, hvilket menneske,
se, hvilket mod.
Se, hvor han angriber
ondskabens rod.
Mærk, hvor hans Ånd driver
dødsangsten ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

7

Hil dig, Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?

Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden;

heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted.

Ak! nu føler jeg til fulde
hjertets hårdhed, hjertets kulde.
Hvad udsprang af disse fjelde,
navnet værd, til at gengælde,
Frelsermand, din kærlighed?

Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent.

Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!

Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold.¹

Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis!

Spænd over os dit himmelsejl.
Rør jorden med din finger.
Lad himmelbuen være spejl
for lyset, som du bringer.
Sæt fredens bue som et skjold
mod mørke, død og krigens vold -
du himmelbuens Herre.

Skænk os det klare kildevæld,
som skaber liv i strømmen.
Vi finder ikke kilden selv,
så hold os fast på drømmen:
At du er livets kilde, som
får blinde til at se sig om -
du underfulde Herre.

Vær sol på vores mælkevej,
og varm os i din sfære.
Lad Hellig-ilden brede sig,
så vi får mod at bære
vor klode som en blomstereng,
et liv i broget sammenhæng -
du fællesskabets Herre.

9

Du, som gir os liv og gør os glade,
du, som holder af os, som vi er,
du, som åbner bøgehækkens blade,
du, som skaber blomst og bi og bær,
uden dig var alle marker golde,
uden dig var alle hjerter kolde.

Uden dig har kolde spekulanter
skabt en hverdag uden lys og luft,
uden tid til børn og gamle tanter,
uden fuglesang og blomsterduft.
Uden dig må glæden gå på krykker,
uden dig må livet gå i stykker.

Uden dig forråder vi hinanden,
uden dig går vores sind i chok.

Uden dig går folket fra forstanden,
hele verden går mod ragnarok.
Derfor råber vi i angst og smerte:
Lær os én gang til, hvad Jesus lærte:

»I kan ikke tjene Gud og Fanden,
I må vælge mellem liv og død.
I skal ikke tjene på hinanden,
I skal dele glæde, sorg og brød.
Tjen hinanden, I er alle lige,
der er ingen rige i mit rige!

I skal se med kærlighedens øjne,
alt det skabte skal I passe på.
I skal ikke tro på gyldne løgne,
i mit rige er de store små.
I skal ikke frygte nogen fjende,
kærlighedens liv har ingen ende!«

Du, som åbner døren gennem døden,
når vi drikker af dit hjerteblod,
vis os midt i mørket morgenrøden,
giv os hvedekornets kraft og mod.
Du, som åbner bøgehækkens blade,
giv os liv og lys, og gør os glade!